

Primària

Per a qui sóc jo? Jo puc brillar!

UN POT BRILLAR

SENSE IMPORTAR DE QUÈ ESTÀ FET

Veure la pel·lícula ROBOTS

Resum de la PEL·LÍCULA

Robots és la història d'un jove robot, **Rodney Hojalata**, una mica somiador i inventor que viu en un meravellós món imaginari poblat per éssers mecànics i és considerat un geni inventor. Rodney té dos somnis: fer del món un lloc millor per viure i conèixer el seu ídol, un mestre inventor que camina sense rumb, **el Gran Soldador**.

En el seu viatge a la recerca del **Gran Soldador**, Rodney coneix una sèrie de meravellosos personatges:

Cappy, una bonica executiva, dinàmica i espavilada amb la qual Rodney s'encapritxa de seguida;

Ratchet, el nefast tirà corporatiu i corrupte tirà empresarial que es converteix en una amenaça per a Rodney;

I... un grup de robots inadaptats coneguts com **els Oxidats**, liderats per **Manivela** i per l'enginyosa **Piper Pinwheeler (Arandela)**.

A Manivela, se li cauen periòdicament el cap, els braços i les cames i sempre en els moments més inoportuns. Quan Rodney omple la contínua necessitat de Manivela de reparacions, els dos es converteixen en grans amics. Piper és la germana de Manivela, que sorprèn a tots amb la seva determinació i la seva força. Junts lluitaran per tots els robots de la ciutat contra els malvats Ratchet i la seva mare.

**Ens encanten LES NOSTRES
PECES !!! No som ferralla i no
deixarem que ens tractin com a
tals.**

Activitats de comprensió, després de veure la pel·lícula

- 1) Per què volia el nostre amic anar a Ciutat Robot?
- 2) En què treballava el senyor Hojalata?
- 3) A qui vol veure el jove inventor a la ciutat?
- 4) Tria la resposta correcta:

Qui lidera la banda dels Oxidats?

- a) Ratchet.
- b) Rodney i Manivela.
- c) Piper i Manivela.

A què es dedica el Gran Soldador?

- a) és inventor.
- b) és científic
- c) és mag.

Cap a on es dirigeix Rodney per aconseguir els seus somnis?

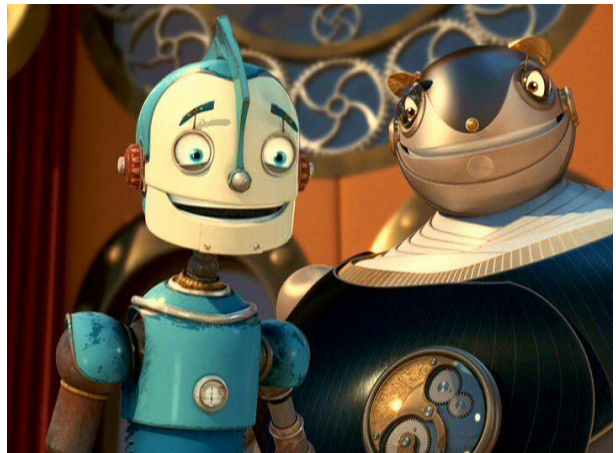
- a) a Robot Ciutat.
- b) a Gran Ciutat
- c) a Robotcity.

Com es diu l'inventor de Rodney?

- a) Wonderpot.
- b) Wonderland.
- c) Wonderbot.

Com es diu el guardià del Gran Soldador?

- a) Kim.
- b) Tim.
- c) Cappy.

Què li passa a aquest jove robot que deixa la casa dels seus pares a la recerca de realitzar els seus somnis?

“Pots brillar sense importar de què estiguis fet” Lema de la fàbrica. Escribe un lema personal que t’animi a aconseguir el que tu vols ser com a persona. Fes-ho de forma original, amb lletres boniques.

“Vull arribar a ser algú”. Què vols arribar a ser tu? Pensa primer en una professió, i després també pensa en alguna cosa que t’ajudi a realitzar-te com a persona.

Per què el pare no va arribar a ser músic?

Com és l’arribada a Ciutat Robot de Rodney? S’assembla a alguna ciutat que coneixes? En què s’assemblen?

Què és l’únic que l’importava a **Ratchet**, el tirà?

Pensa en aquelles actituds que no t'ajuden a ser tu mateix i feliç i escriu-les.

“Les actualitzacions” a què et recorden?

Com són tractats els **OXIDATS**?

A Manivela li estranya que **Rodney** el consideri el seu amic, per què?

Quan **Rodney** es troba amb el Gran Soldador, per què es decepciona?

“Pots brillar sense importar de què estàs fet” Aquesta frase és el lema de la fàbrica. Què pot significar?

¿Com són tractats els **OXIDATS**? Recordes alguna frase en què algun d'ells digui que se sent bé amb el que és?

Escriu com a mínim un parell de frases que t'ajudin a sentir-te bé amb el que tu ets.

Tu també estàs contenta amb les teves peces? Sí? No? Per què?

Anomena quatre coses bones que tens:

Ara fes una llista de totes les teves companyes i posa al costat alguna cosa bona d'elles. I en la tercera columna quin és el seu somni, què vol ser de gran.

1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					
19.					
20.					

Què li respondries?:

És que és tan difícil
ser perfecte!

A Manivela li estranya que Rodney el consideri el seu amic, per què?

Acaba aquesta frase: "**Un amic està per...**"

Vull arribar a ser algú...

¿De quines persones que estan al nostre costat podem escoltar: Tu
ja ets algú! Qui ens vol tal com som?

¿Qui creus que sempre estarà al teu costat tot i que a vegades no facis el correcte?

¿Quina cosa és l'únic que l'importava a **Ratchet**, el tirà?

“Les actualitzacions, a què et recorden? (Anar a la moda, tenir l'últim videojoc, tenir alguna cosa que no tinguin els altres i ser les primeres en tenir-ho) Què vol dir en la pel·lícula “quedar antiquat? O t'actualitzes o t'espera l'esclafament.

Si tu no t'actualitzes, què li passa als teus somnis i motivacions?

Ratchet va canviar el lema del Gran Soldador. Pensem i responguem aquesta pregunta: “Per què ser tu si pots ser un de nou? I per què ser tu si pots ser un altre?

"Si pogués tornar a començar lluitar per aconseguir el meu somni". Acaba aquesta frase: Somio en ser...

Reflexionem i comentem les següents preguntes:

"Dins teu hi ha un artista, un model que està lluitant per sortir" Quin?

On trobarà la felicitat el robot? Què és el que més desitja? Què els empenyarà a voler no conformar-se? On creus que s'acostuma a cercar en l'actualitat la felicitat? Què et fa feliç a tu?

Un somni pel qual no lluitem pot pesar-nos
la resta de la nostra vida

Pot ajudar-nos aquesta bonica història:

EL CÀNTIR

Un aiguader a l'Índia tenia dos grans gerres que col·locava en els extrems d'una vara que ell portava a l'espatlla. Un dels càn timers tenia una esquerdada, mentre que l'altre era perfecte i lliurava tota l'aigua a la fi del llarg camí peu des de la font fins a la casa del seu mestre.

Quan arribava, el càntir defectuós només contenia la meitat de l'aigua. Així va passar diàriament durant dos anys complerts.

El càntir perfecte estava molt orgullós de sí mateix. Es sentia perfecte per assolir els fins per als quals va ser modelat. Era massa arrogant.

No obstant això, el pobre càntir esquerdat estava molt avergonyit de la seva imperfecció i se sentia miserable, perquè només podia fer la meitat del que havia de fer.

Després de dos anys, el càntir esquerdat li va dir al seu aiguader:

- Estic avergonyit de mi mateix i vull disculpar-me amb tu.
- Per què? – Li va preguntar l'aiguader.
- Degut a les meves esquerdes, només puc entregar la meitat de la càrrega. Degut a les meves esquerdes, només tinc la meitat del valor que hauria de tenir.

L'aiguader es va entristir pel càntir i amb gran comprensió li va dir:

- Quan tornem a casa del mestre vull que contemplis les boniques flors que creixen a la vora del camí.

Així ho va fer i, de fet va veure molt boniques les flors a la vora del camí, però encara estava molt trist perquè, a la fi, novament només havia aconseguit portar la meitat de la seva càrrega.

L'aiguader li va dir:

- No et vas adonar que les flors només creixen del teu costat del camí? Sempre vaig saber de les teves esquerdes i vaig voler aprofitar la teva riquesa. Vaig sembrar flors al llarg del camí. I, per on passaves tots els dies, tu les regaves. Durant dos anys, he pogut recollir aquestes flors per adornar la casa del meu mestre. Si no fossis exactament com ets, ell no contemplaria aquesta bellesa damunt la seva taula!

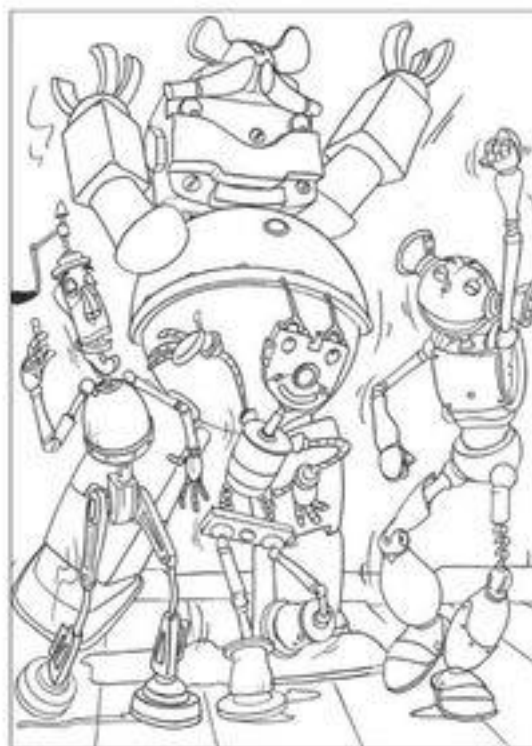
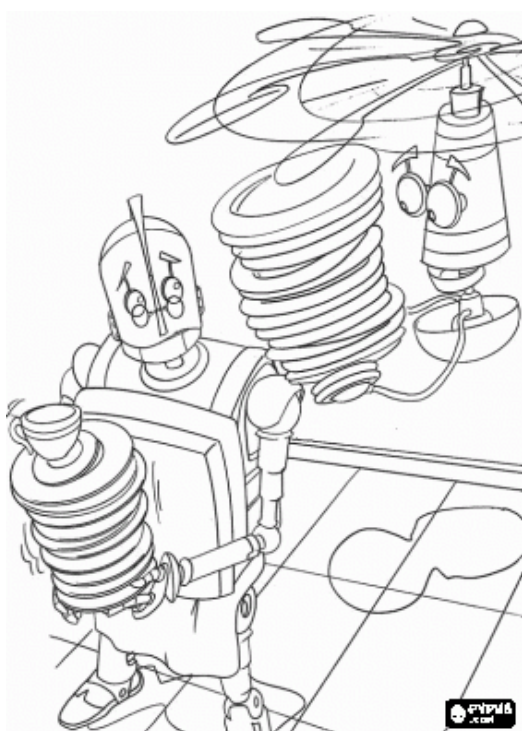
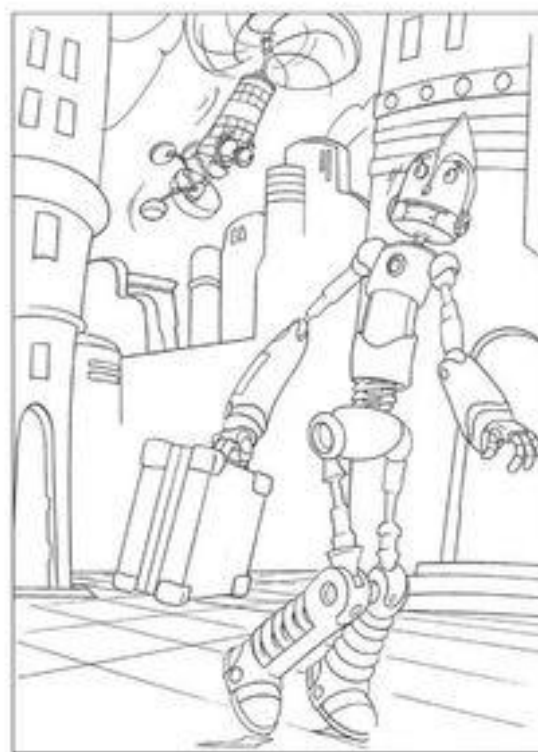
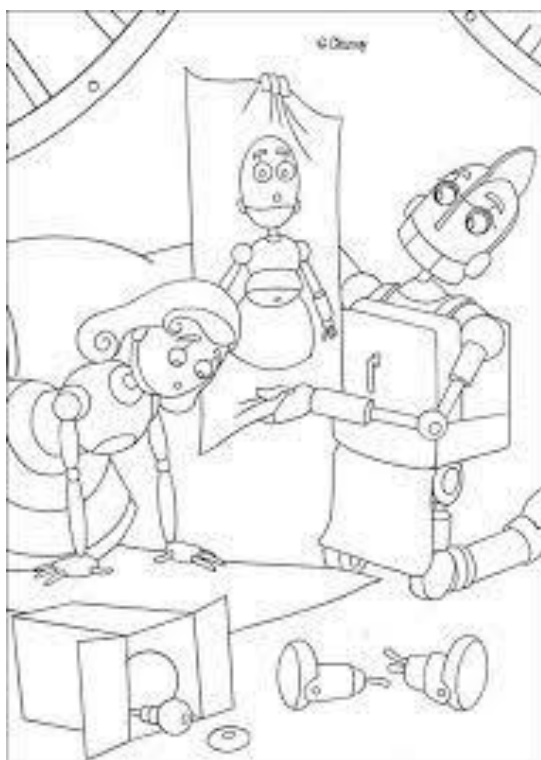
“Cadascun de nosaltres té les seves pròpies esquerdes. Som càn timers que, encara que amb defectes, podem adornar el camí per allà on anem. En el seu temps serem transformats, però mentrestant cap càntir serà desaprofitat o rebutjat, perquè Déu, que fa els càn timers, sap també preparar-los”.

Possibles activitats:

Dibuixar quatre vinyetes en un paper continuant la història del càntir.

Escenificar la història del càntir.

Dibuixos per pintar:

Construir els nostres propis Robots:

1. Robot pintor https://youtu.be/daWU2Oh_xlg

Materials:

- 1 motor de 3 V
- 1 bateria
- 2 piles
- 1 got de plàstic reutilitzat
- Rotoladors rentables
- Cartolina blanca
- 1 estisores
- Punxó o un ganivet amb punta
- Material de manualitats per decorar el robot

Passos:

- Fes dos petits forats, amb ajuda del punxó o de la punta del ganivet, en la base del got per deixar passar els cables del motor.
- Col·loca el motor en la part superior.
- Posa les piles dins del porta bateries. Pela lleugerament els cables i uneix els que surten de la caixa amb els del motor seguint la pauta de color. Pega amb cinta aïllant.
- Col·loca el porta bateries a l'interior del got. Fixa amb una mica més de cinta.
- Posa els rotoladors a la part exterior del got, com si fossin les potes d'un insecte. La cinta aïllant farà que no es belluguin.
- Col·loca el robot damunt una cartolina i encén el porta piles.
- Pots guiar el robot casolà ajudant-te amb les mans o posant-li alguna barrera en la cartolina.

2. Robot escombra <https://youtu.be/Q1zToREgV0c>

Materials:

- El cap d'un raspall de dents o d'un raspall d'ungles petit
- Motor vibrador (pots extreure'l d'un telèfon mòbil vell)
- Pila de botó
- Cinta adhesiva normal i de doble cara
- Filferro de coure

Passos:

Treu el cap del raspall de dents, és a dir, la part on estan subjectes les zebres.

Si tens un motor connecta'l a la pila. Per això pela lleugerament, amb ajuda d'unes estisores, els dos extrems dels cables i uneix la pila. Tingues compte de fer un tall superficial al plàstic sense arribar al filferro. Estira una mica la cobertura i veuràs com surt amb facilitat.

Enganxa el conjunt amb una cinta adhesiva perquè faci connexió.

En el cas que hakis d'utilitzar un motor vibratori d'un telèfon mòbil o un videojoc has de posar primer els filferros de coure al motor i a continuació, una vegada que estiguin fixos, ajuntar a la pila.

Col·loca tot a la part superior del cap del raspall de dents amb cinta adhesiva de doble cara o pegant calent.

Veuràs com, una vegada connectis els cables per al teu petit robot casolà, aquest començarà a moure's per tota la superfície.

LA CANYA DE BAMBU. Per a qui sóc jo? Jo puc brillar!

Hi havia un preciós jardí que, tot just veure-ho, feia somiar. Era allà, al costat de la casa del senyor. La porta, sempre oberta, era invitació silenciosa per a tot aquell que desitgés trobar un moment de pau i d'assossec. El mateix senyor anava cada tarda a passejar pel seu jardí. Sempre es fixava, era inevitable, en un canyar en el qual destacava una preciosa canya de bambú plantada, amb les seves germanes, al centre d'un ric conjunt de flors i plantes. Ella i les seves companyes oferien, en grup, un espectacle peculiar: donaven ombra, eren la imatge de la fortalesa i de la grandiositat de la creació. Certament, entre totes les canyes germanes, ella la bella canya, cridava l'atenció per la seva esveltesa, altura i elegància. Tota la gent pensava que era la preferida el senyor. Li encantava veure-la així: més alta, robusta i bella que les altres plantes. Era la més forta i ferma davant els vents hivernals, i impertorbable davant les calors de l'estiu. Aviat es va adonar que, ella, la més destacada canya de bambú, era "especial" per al senyor. Un dia es va apropar el Senyor a jardí i, com sempre, va anar a contemplar el bell conjunt que formaven les canyes germanes. Amb molt d'amor, serenitat i fermesa li va dir a la més esvelta: Estimada canya de bambú, et necessito. Ella no entenia que el Senyor s'hagués dignat a dirigir-se personalment a ella. Tampoc comprenia per què el senyor li havia concedit el privilegi de dir-li: "Et necessito". Veia clarament que el senyor li parlava amb un amor especial. Per això no li va costar gens respondre: Estic al teu jardí, senyor, sóc tota teva ..., compta amb mi pel que vulguis. El senyor escoltava atentament la resposta disponible de la vigorosa canya de bambú. No esperava una altra cosa de la seva planta predilecta. Però no volia precipitar-se en la seva proposta, no volia ferir-la, ni fer-li mal. Desitjava proposar el seu projecte d'amor, de tal manera, que ella ho pogués acceptar amb la mateixa tendresa que ell posava en les seves paraules. Lentament, com si comunicés un misteri va prosseguir: És que, la meva estimada canya de bambú, per comptar amb tu he d'arrencar-te. ¿Arrencar-me? Parles seriosament? Per què em vas fer llavors la planta més bella del teu jardí? Per què em vas fer créixer al costat d'unes canyes germanes ? Si us plau, senyor, qualsevol cosa menys això. El senyor, posant més tendresa encara en les seves paraules, amb la serenitat que només ve de l'amor, no va retirar la proposta: La meva estimada canya de bambú, si no us arrenco no em serviràs. Van quedar una llarga estona els dos en silenci.

Semblava que no sabien què dir. Fins al vent va detenir el seu ímpetu respectant el misteri. Els ocellets de jardí van oblidar el seu vol i el seu cant. Lentament ..., molt lentament ..., la canya de bambú va inclinar les seves precioses branques i fulles, i va dir amb veu molt queda: senyor, si no pots servir-te de mi sense arrencar-me, Arrenca'm. Estimada canya de bambú -va afegir el senyor-, encara no t'ho he dit tot. Cal que et talli les fulles i les branques. Senyor, no em facis

això. Què faré jo llavors al jardí? Seré un ésser ridícul. I una altra vegada li va dir el Senyor: Si no us tallo les fulles i les branques no em serviràs. Llavors el sol, estremit, es va ocultar. Els ocells van fugir de jardí ja que temien el desenllaç. Tremolant ..., tremolant ..., la canya de bambú decidida i abandonada només va poder dir aquestes paraules: Doncs ...,talla-me-les. Va continuar el senyor: Estimada canya de bambú, encara em queda una cosa que em costa molt demanar-te: hauré de partir-te en dos i extreure't tota la saba. Sense això no em serviràs.

La canya de bambú ja no va poder articular paraula. Silenciosa i amorosament abandonada, es va trobar a terra, oferint-se totalment al seu senyor. Així el senyor de jardí arrencar la canya de bambú, li va tallar les fulles i les branques, la va partir en dos i li va extreure la saba. Després la va portar al costat d'una font d'aigua fresca i cristal·lina, molt propera als seus camps. Les plantes d'aquelles terres de el Senyor feia temps es morien de set, estant tan a prop de l'aigua. Un petit rocam impedia que l'aigua arribés als camps. Amb molt d'afecte el senyor va lligar una punta de la canya de bambú a la font, i l'altra la va col·locar al camp. L'aigua que rajava de la font començar, a poc a poc, a desplaçar cap a les terres properes, també propietat del senyor, a través de la canya de bambú.

A TALL DE CONCLUSIÓ El camp va començar a humitejar i reverdir. Quan va arribar la primavera el senyor va sembrar arròs. Van anar passant els dies fins que la llavor va créixer, i va arribar el temps de la collita. I va ser tan abundant que, amb ella el senyor va poder alimentar al seu poble. Quan la canya de bambú era alta i esvelta, la més bella de les seves germanes, vivia i creixia només per a si mateixa ..., fins i tot s'autocomplacia en la seva elegància i esveltesa. Ara, humil i tirada en el dur sòl de les roques, s'havia convertit en prolongació de la font de vida que el Senyor feia servir per alimentar la seva casa i fer fecund el seu Regne.

Què vols que faci per tu? ...

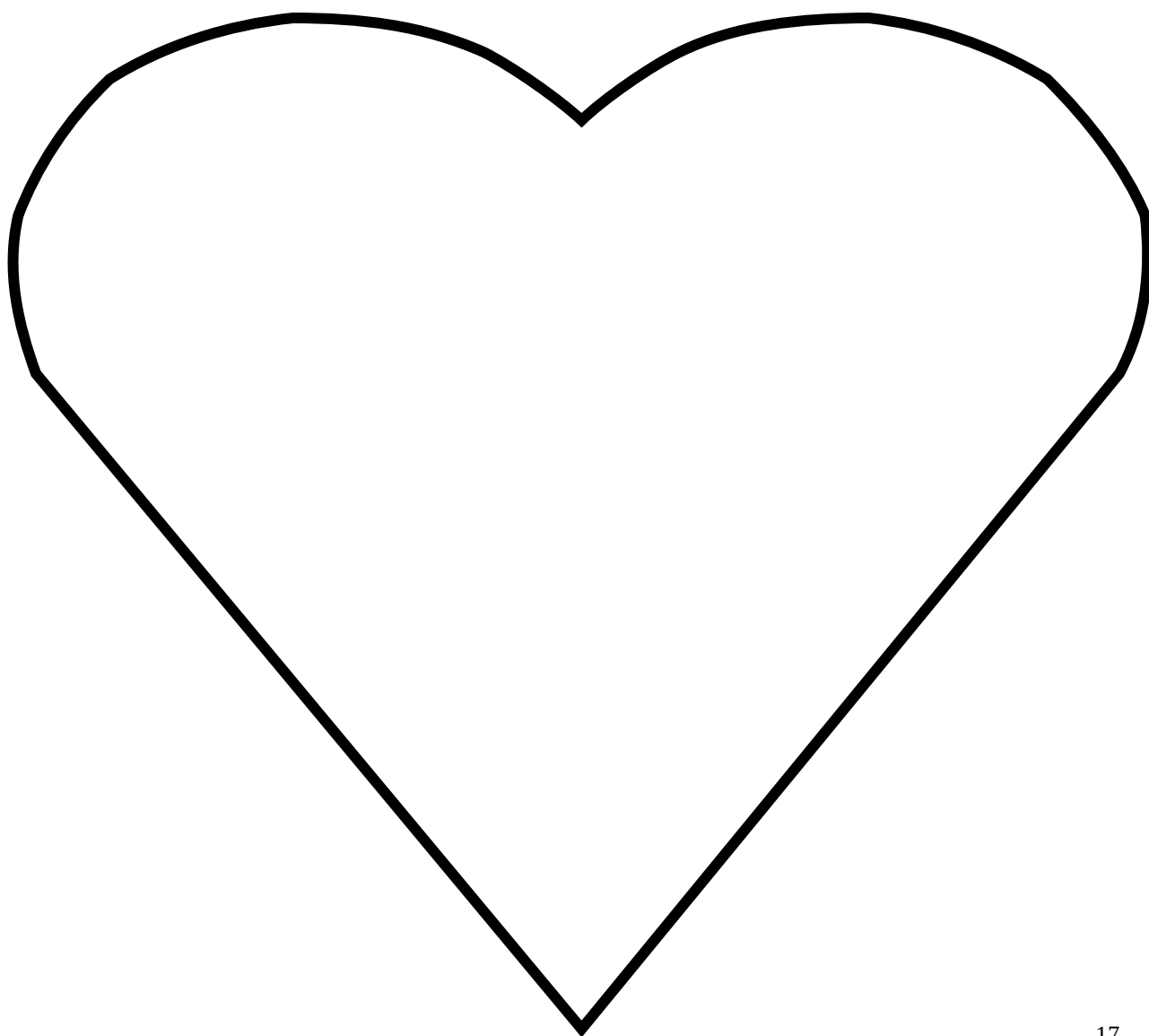
I tu, què estàs disposat a fer per ELL?

Per a qui sóc jo? Com puc brillar?

PREGÀRIA DE SÚPLICA

Senyor Jesús, concedeix-me el do espiritual de comprendre bé qui ets per a mi. La il·luminació interior que necessito per veure com actues en mi. Necessito comprendre que estàs en mi. Només Tu em pots transformar. Em deixo a les teves mans, sí, perquè em modelis a imatge del teu amor. Senyor et obro la porta de la meva ànima i de la meva vida perquè puguis "fer de mi" una obra del teu amor. Que jo pugui experimentar que el teu amor és fort com la mort i com la vida. Fes que sigui capaç de veure, de mirar, d'escoltar, d'atendre i sentir la teva veu i la teva Paraula. Desitjo sentir el teu cor al costat de el meu, la teva mirada en els meus ulls, la teva presència en la meva vida ..., sempre en la meva vida. Et prego que facis per mi i en mi el que vulguis. Només vull respondre al teu amor.

Elabora el teu oració des de la reflexió feta

Material preparat en el marc de la Setmana de les Vocacions 2021
Preparat per la Delegació per a la vida consagrada